

[Nathalie Lind]

menter fra den Sicherheitspolizei-befolkningsovervågning, som nu udgår fra Bonn til neuropæisering af vores alle sammens daglige færden.«

Jeg citerede det også før, men fik ingen forklaring fra hr. Glistrup, og jeg kan heller ikke få nogen forklaring, for ordet er brugt, og ordet fanger. Vi ved alle, hvad der ligger i ordene Sicherheitspolizei-befolkningsovervågning og neuropæisering. Skulle vi være i tvivl, kan vi slå op i bemærkningerne, hvor der tales om, at man må sikre sig, som man forsøger at gøre det i Vesttyskland, hvor det efter en lang række kritiske bemærkninger hedder, at dette »er medvirkende til dag ud og dag ind at bundfælde og politistatspræg i hverdagstilværelsen ... og tilmed rystende ineffektivt«. Hvis det er ros af et fremmed land, er det en anden form for ros eller anerkendelse, end jeg kender.

Annelise Gottfredsen (KF):

Jeg vil lige fortsætte med at henvise til samme citat som fru Nathalie Lind og sige, at jeg ikke fik svar på mit spørgsmål om, hvorvidt hr. Glistrup vil tage ansvaret for, at man ved at indføre denne dødsstraf, som man jo mener har haft en positiv betydning for terrorismebekæmpelse i de kommunistiske diktaturstater, derved risikerer at føre samfundsudviklingen i samme retning. Jeg ville ikke tage ansvaret, men jeg fik ikke svar før.

Så vil jeg sige til hr. Glistrup, at det er jo igen en påstand mod påstand. Jeg finder ikke retsgarantierne tilstrækkelige til at undgå justitsmord; der må være tale om en lynjustits, hvis man skal undgå en befrielsesaktion, før gidslerne er blevet henrettet. Vi har jo ellers efter gammel tradition i vor retspleje en meget omhyggelig behandling af straffesager, retssager, der, for at alt kan blive oplyst omhyggeligt, somme tider må strække sig over mange år, og dette kan ikke lade sig gøre i dette tilfælde.

Så vil jeg endelig sige, at det også er påstand mod påstand, at denne dødsstrafindførelse kan avle flere terrorister. Hr. Glistrup mener ikke, at det har stor betydning for udviklingen, om vi har indført dødsstraf. Jeg vil tværtimod sige, at det danske demokrati har været et forbillede for mange andre staters udvikling af demokrati, og jeg befrygter, at

en udvikling, hvor vi indfører dødsstraf, kan have en lignende svækkelse i andre landes omdømme. I hvert fald er der jo i øjeblikket i det politiske liv i Danmark en udvikling i gang, der får mange af vore europæiske naboer til at omtale denne udvikling lidt hånligt og trække på smilebåndet ad os; det er en udvikling i hvert fald, jeg vil være meget opmærksom over for.

Wilhelm (VS):

Jeg vil gerne sige til hr. Bernhard Baunsgaard, at vi finder, det er nødvendigt ikke bare at bruge et ubestemt ord som terrorisme, men prøve at præcisere det noget.

Jeg vil samtidig sige, at dette korte forsøg med at tale om individuel terrorisme selvfølgelig ikke løser problemet, det er heller ikke dækkende, men når hr. Bernhard Baunsgaard har fået det at hænge sig i, er det med velberåd hu; vi synes, det er nødvendigt at prøve at nuancere denne debat og ikke bare bruge sådan et rammebegreb, som er brugt. Det er også klart, det har ført til, at VS, som nok er dem, der mest har forsøgt at nuancere debatten om terrorisme i de seneste måneder, derfor bliver udlagt nærmest som beskyttere af terrorister. Intet kan være mere forkert.

Men begrebet er jo brugt, hvis vi ser tilbage, også af danske politikere, også af danske medier mod den vietnamesiske befrielsesbevægelse helt op til 1966; dér talte man om terrorister. Eller endnu længere tilbage mod de algeriere, der bekæmpede den franske kolonipolitik i Algeriet op i 1950'erne, dem kaldte man også terrorister. Det er benyttet mod de palæstinensere, der slås for at kunne vende tilbage til de områder, de er forvist fra; dem kalder man også terrorister. Og det er benyttet endnu mere diffust: som hr. Bernhard Baunsgaard vil kunne læse i Politiken i dag, er en kulturpersonlighed i Tyskland, som har tilladt sig at forestå indsamlingen til en tandlægeregning for et afdødt Rote Armee Fraktion-medlem, blevet beskyldt for at være terroristsympatisør af den eneste grund, at han stiller sig i spidsen for en sådan indsamling.

Eller hvis vi tager de hjemlige forhold: regeringserklæringen af 19. august i år, hvor man rask væk slyngede ud mod et menneske, at den pågældende havde bistået terrorister med at finde ud af, hvordan man rejste ind i